

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ВИЩИЙ ДЕРЖАВНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД УКРАЇНИ
«БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**

МАТЕРІАЛИ

100 – ї

підсумкової наукової конференції

професорсько-викладацького персоналу

Вищого державного навчального закладу України

«БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»

11, 13, 18 лютого 2019 року

(присвячена 75 - річчю БДМУ)

Чернівці – 2019

УДК 001:378.12(477.85)
ББК 72:74.58
М 34

Матеріали 100 – ї підсумкової наукової конференції професорсько-викладацького персоналу вищого державного навчального закладу України «Буковинський державний медичний університет», присвяченої 75-річчю БДМУ (м. Чернівці, 11, 13, 18 лютого 2019 р.) – Чернівці: Медуніверситет, 2019. – 544 с. іл.

ББК 72:74.58

У збірнику представлені матеріали 100 – ї підсумкової наукової конференції професорсько-викладацького персоналу вищого державного навчального закладу України «Буковинський державний медичний університет», присвяченої 75-річчю БДМУ (м.Чернівці, 11, 13, 18 лютого 2019 р.) із стилістикою та орфографією у авторській редакції. Публікації присвячені актуальним проблемам фундаментальної, теоретичної та клінічної медицини.

Загальна редакція: професор Бойчук Т.М., професор Івашук О.І., доцент Безрук В.В.

Наукові рецензенти:
професор Братенко М.К.
професор Булик Р.Є.
професор Гринчук Ф.В.
професор Давиденко І.С.
професор Дейнека С.Є.
професор Денисенко О.І.
професор Заморський І.І.
професор Колоскова О.К.
професор Коновчук В.М.
професор Пенішкевич Я.І.
професор Сидорчук Л.П.
професор Слободян О.М.
професор Ткачук С.С.
професор Тодоріко Л.Д.
професор Юзько О.М.
д.мед.н. Годованець О.І.

ISBN 978-966-697-543-3

© Буковинський державний медичний
університет, 2019

Навчук І.В.
ОСОБЛИВОСТІ ПРОФІЛАКТИКИ АРТЕРІАЛЬНОЇ ГІПЕРТЕНЗІЇ У
СІЛЬСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ

*Кафедра соціальної медицини та організації охорони здоров'я
Вищий державний навчальний заклад України
«Буковинський державний медичний університет»*

Розвиток, перебіг і профілактика хвороб системи кровообігу (ХСК), незважаючи на багаторічні різноаспектні дослідження, й надалі залишаються найважливішою проблемою здоров'я населення України. Не виняток у цій нозологічній групі й артеріальна гіпертензія (АГ), яка є пусковим організмом майже усіх патологій серця та судин людини. Так, АГ – невиліковна хвороба, але сучасна медицина має вдосталь засобів для корекції підвищеного артеріального тиску (АТ), запобігання виникненню ускладнень і продовження тривалості та якості життя хворих на АГ.

Метою нашого дослідження було виявити особливості профілактики АГ у сільського населення, а завданням – обґрунтувати та розробити заходи з її профілактики. Матеріалом слугували анонімні анкети. Аналіз результатів дослідження проводили за допомогою аналітичного, математичного та медико-статистичного методів.

За результатами дослідження встановлено, що з-поміж осіб з підвищеним АТ знають про наявність у них хвороби 47% сільських мешканців, а мають можливість регулярно вживати рекомендовані лікарем ліки тільки 65% опитаних. Аналізуючи отримані дані можна впевнено сказати, що пацієнти з АГ у віці від 40 до 49 років, котрі виконують роботу з високим фізичним й нервово-психічним навантаженням, нераціонально харчуються та недотримуються здорового способу життя (ЗСЖ) мають найбільший ризик виникнення ускладнень. Вивчаючи рівень знань із застосуванням профілактичних технологій хворими на АГ у сільській місцевості, ми дійшли висновку, що пацієнти з АГ мають низьку компетентність з профілактики своєї патології, зокрема, $38,6 \pm 2,01\%$ не володіють структурою та методикою застосування ЗСЖ. Водночас показано, що є великі можливості підвищення ефективності застосування технологій профілактики ХСК і їх ускладнень.

Отже, результати дослідження свідчать про необхідність удосконалення і впровадження сучасних заходів первинної, вторинної та третинної профілактики АГ у сільського населення, підвищення профілактичної підготовки лікарів сільської місцевості та покращання обізнаності хворих на АГ щодо її профілактики.

Таралло В.Л.
ДО ЗБЕРЕЖЕННЯ СКЛАДОВИХ ПРОФІЛАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ В УКРАЇНІ

*Кафедра соціальної медицини та організації охорони здоров'я
Вищий державний навчальний заклад України
«Буковинський державний медичний університет»*

Сучасні організаційні перетворення в охороні здоров'я України вимагають збереження багаторічних традицій організації медичної допомоги населенню і, водночас, їх часткової корекції з урахуванням світових традицій розвитку.

Метою нашого дослідження було запропонувати, для подальшого обговорення, провідні завдання профілактичної медицини в Україні. Методами дослідження є системно-аналітичний, історичний.

За результатами композиційного аналізу історичного досвіду організації профілактичної медичної допомоги її основними завданнями постають наступні: визначення стану і динаміки змін здоров'я кожного підпорядкованого лікарю пацієнта (за територіальним розподілом і, окремо, склавших договір із лікарем поза територіальної прив'язки місця мешкання) шляхом проведення щорічного цільового медичного огляду з оцінкою здоров'я з урахуванням статі, віку, професії, особливостей праці тощо для обліку чинних ризиків здоров'ю і життю; диференційоване активне динамічне спостереження за здоровими особами, за тими, у яких встановлені контрольовані чинники ризику, і за хворими

– з наступним формуванням родинного «портрету динаміки здоров'я» за затвердженою e-mail версією структури територіального «банку медичної і соціоекологічної інформації про здоров'я населення, родин та окремих осіб»; виявлення та усунення чинників, що спричиняють захворювання і, зокрема, сприяння пацієнтам у позбавленні «нездорових» звичок, в опануванні навичок здорового способу життя; своєчасне проведення лікувально-оздоровчих заходів з урахуванням належної реалізації чинних національних та територіальних програм «Здоров'я населення»; підвищення якості і ефективності медичної допомоги населенню шляхом налагодження взаємозв'язків і наступності в роботі всіх типів закладів, розгалуженої участі в цьому лікарів різних спеціальностей із запровадженням нових організаційних форм та сучасних інформаційних технологій; створення науково обґрунтованої, технологічно і методично апробованої системи визначення ризиків здоров'ю і життю пацієнтів всіх статусних груп з формуванням на її засадах надійної, ресурсозаощаджувальної і доступної для населення системи медичного страхування із властивістю соціальної довіри.

Запропоновані провідні завдання профілактичної медицини в Україні, складові якої адаптовані до формування системи медичного страхування населення.

Чебан В.І.

ДОРОЖНЬО-ТРАНСПОРТНИЙ ТРАВМАТИЗМ ЯК НАЦІОНАЛЬНА ТА СТРАТЕГІЧНА ПРОБЛЕМА

*Кафедра соціальної медицини та організації охорони здоров'я
Вищий державний навчальний заклад України
«Буковинський державний медичний університет»*

Сучасний стан проблеми дорожньо-транспортного травматизму як однієї з основних проблем людства в XXI столітті, охарактеризовано учасниками конференції з питань транспорту, безпеки руху і здоров'я, що проходила у Вашингтоні у 1997р., «світовою дорожньо-транспортною епідемією з важкими медико-соціальними наслідками». За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ) про попередження дорожньо-транспортного травматизму (2004), смертність від дорожньо-транспортного травматизму посідає перше місце у світі за кількістю загиблих, друге – за кількістю травмованих і третє місце серед причин смертності населення світу (після серцево-судинних і онкологічних захворювань).

Метою роботи є аналіз сучасного стану дорожньо-транспортного травматизму в Україні та інших окремих країнах Світу як важливу стратегічну та соціально-гігієнічну проблему. У процесі дослідження використано матеріали джерел науково-інформаційного потоку зазначеного наукового напрямку. Використано статистичний та бібліосемантичний методи дослідження

У ході дослідження встановлено, що щорічно у Світі велика кількість травмованих пацієнтів після тяжких аварій перебувають тривалий час на лікуванні та реабілітації в лікувально-профілактичних закладах. ВООЗ та Всесвітній банк спільно підготували доповідь про попередження дорожньо-транспортного травматизму (2015), у якій наголошується, що тільки в 28 країнах, де проживає 449 млн. населення (7% населення світу) діє належне законодавство, що стосується всіх п'яти чинників ризику (швидкість, керування транспортним засобом в стані алкогольного сп'яніння, користування шоломами, ремнями безпеки і дитячими утримуючими пристроями тощо). Системи наземних видів транспорту стали найважливішим компонентом сучасного життя. Однак, впровадження нових технологій не обійшлося без витрат: забруднення навколишнього середовища, стрес в містах та погіршення якості повітря - все це прямі наслідки сучасних систем наземного транспорту. Проте, перш за все транспорт все більше і більше асоціюється зі збільшенням кількості дорожньо-транспортних пригод та випадків передчасної смерті людей, а також з настанням фізичної інвалідності та психологічними стресами.

Дорожньо-транспортний травматизм – це зростаюча проблема суспільної громадської охорони здоров'я, що непропорційно впливає на вразливі групи учасників дорожнього руху.